

La colla Segadors i Segadores, en plena feina amb la màquina de batre. A la dreta, l'exhibició de cavalls, gossos de cacera i de fer un paller ■ NURI FORNS

Les feines de pagès i els cavalls omplen Llagostera

La vuitena edició de la Fira del Batre va celebrar-se el cap de setmana i les activitats estrella van ser la demostració de batre i fer el paller i l'espectacle de cavalls en llibertat

Nuri Forn
LLAGOSTERA

Ja fa vuit anys que l'Ajuntament de Llagostera, amb la col·laboració dels Segadors i Segadores de Llagostera, organitzen una fira al

voltant de l'ofici de pagès. Ahir, es va tornar a celebrar, amb activitats de tota mena. A banda de la clàssica fira d'artesanaria i d'antiguitats, hi havia també demostració d'oficis antics, taller de tast de cervesa ar-

tesanal, exposició de tractors i màquines del camp antigues —els Segadors i Segadores tenen la garbelladora més antiga de Catalunya—, exhibició de gossos de cacera i els punts forts de la festa: la demostració

de batre i fer el paller i l'espectacle de cavalls en llibertat a càrrec de Santi Serra. L'exhibició de la màquina de batre en plena feina, amb la construcció del paller, va aplegar molt de públic i en arribar el xou

dels cavalls, la zona del parc de l'Estació i el passeig Romeu, on es feia la fira, es va acabar d'omplir.

Més d'un miler de persones van presenciar aquestes activitats que s'organitzen, segons va explicar el

president dels Segadors i Segadores, Josep Oliveras, amb l'objectiu de recuperar i donar a conèixer les tradicions lligades al camp i a pagès. La colla defensa amb entusiasme les arrels i els oficis del camp i va adquirir fa anys una de les primeres màquines que es van fer servir per batre a Catalunya, que té més de 100 anys. De fet, la màquina que van utilitzar ahir per batre té 60 anys i ja només es fa servir per a exhibicions.

La festa va acabar amb els gegants, els castellers i el sopar popular seguit d'havaneres, amb el grup Els Panxuts. ■

Cultura Cinquanta números de la publicació 'El Roure'

Una revista de gent gran amb esperit jove

PROJECTE • Va néixer el 1996 amb la voluntat de convertir-se en un aparador cultural i social de la societat gironina destinat als avis **REDACTORS** • En la darrera publicació hi han col·laborat desinteressadament una vintena de persones

Leyre Esparza
GIRONA

Ser gran no ha de ser sinònim d'inactivitat perquè la joventut també és —i potser sobretot és això— una qüestió d'actitud i esperit. I aquest esperit es manifesta clarament a *El Roure*, una revista editada pel Consell Municipal de la Gent Gran i l'Ajuntament de Girona que acaba de publicar el número 50. En aquest número hi han participat una desena de corresponsals d'entitats i associacions de gent gran de la ciutat de Girona, i vuit redactors que hi dediquen els seus esfor-

ços desinteressadament. Nascuda el 1996, la publicació busca ser foment i font de difusió de la cultura gironina, i ser un altaveu per a la gent gran. Com a mitjà de comunicació, s'alimenten —i alimenten, alhora— de les activitats de la gent gran als barris, associacions i entitats de la ciutat de Girona.

En el darrer número, l'editorial versa precisament sobre el camí recorregut durant aquests setze anys, i s'hi menciona la primera editorial que van publicar. S'hi explicava el què i el perquè de la revista: "La revista està destinada a informar, obrir perspectives, recollir opinions i

iniciatives." És una finestra oberta al present que tampoc s'oblida del passat. Per exemple, en la contraportada del número 50, s'hi poden veure dues fotos del pont de la Font del Rei de Girona. Una d'actual, i l'altra de l'octubre del 1971, quan s'estava construint. Les planes centrals estan dedicades al record: *Les 50 portades d'El Roure*, es titula, i s'hi adjunta la imatge de totes i cada una de les edicions.

La revista es pot trobar en casals i centres socials dels avis. El seu nom vol ser una referència a l'etapa de la vellesa, encarnada en el roure, arbre ferm, resistent i longeu. En la

Alguns exemplars de la cinquantesima edició ■ J.N.

revista s'hi pot trobar gairebé de tot. Des de la inevitable editorial i les planes d'opinió que tenen tots els mitjans escrits, passant per entrevistes, articles i reportatges d'actualitat o de l'interès dels seus lectors potencials. Defuig ideologies polítiques, però això no vol dir que no sigui una revista compromesa. Són gent gran, però amb cims encara per assolir.

En l'editorial d'aquesta cinquantesima edició es marquen l'objectiu de continuar treballant per arribar al número 100. I no ho diuen, però amb l'empenya que demostren, no fa la sensació que s'hi vulguin aturar. ■